

www.gect.cat

EL CIM

BUTLLETÍ INFORMATIU

**Plaça de la Vila, 5
43812 Puigpelat (Alt Camp)**

**Núm. 49
Desembre
2011**

LA NOVA WEB

El Grup Excursionista del Camp de Tarragona, va iniciar les seves activitats al 1980 com un ben avingut grup d'amics muntanyencs. Al mes de febrer de 1993 va començar a publicar-se el butlletí quadrimestral El Cim, eina de comunicació escrita que recull els diferents esdeveniments de la vida social del Grup com a portaveu de l'entitat i dels socis.

Amb la irrupció de la xarxa Internet, el 21 de març de 2001 va veure la llum la nostra pàgina web sota l'adreça <http://www.tinet.org/~gect> i durant deu anys ha esdevingut el mitjà àgil, gairebé instantani de publicació i comunicació de la massa social del Grup. El correu electrònic s'imposà i fins i tot el butlletí va abandonar el format paper i convertir-se en digital a l'octubre de 2008. Al 2004 vam adquirir un domini propi, <http://www.gect.org>, que al 2007 es transforma en <http://www.gect.cat>.

Enguany que hem celebrat els 30 anys de la nostra entitat, hem pensat que calia una renovació de la web després de 10 anys de funcionament i així la presentem avui.

No és només un canvi de disseny si no també de plataforma. L'esquema primigeni de confecció local en word i l'hostatge mitjançant ftp a la plataforma local Tinet queda enrere. Davant les alternatives possibles, hem decidit continuar gaudint del prestigiat servei gratuït de Tinet, que la Diputació de Tarragona posa a l'abast de ciutadans i entitats del territori, però aquesta vegada a través de Webfàcil, un servei de plantilles web per qui no és professional de la programació en llenguatge html.

Durant els darrers mesos hem fet la feina de construir la nova web i traslladar a la mateixa els continguts emmagatzemats a la web antiga, uns 400 documents en format pdf, que són la biblioteca digital de la nostra història social i que podeu fàcilment consultar i descarregar. En l'apartat tecnològic hem comptat amb l'important ajut del jove soci Jordi Mariné. Desitgem que la nova finestra oberta de la nostra entitat us agradi i esperem els vostres suggeriments per tal d'anar completant continguts i afegint seccions noves. A partir del primer dia de l'any 2012 la podreu consultar.

Lluís Díaz
Secretari i webmaster

2

LLICÈNCIA FEDERATIVA 2012
Ja podeu demanar la llicència federativa 2012

Llegiu aquí les modalitats, les cobertures, els preus i com demanar-la

LA PROPERA SORTIDA
Circuit català de raquettes de neu: vall de Boi

GRUP EXCURSIONISTA DEL CAMP DE TARRAGONA

Actualitat (Què hem fet)
Previst (Què farem)
Activitats clàssiques
Fitxes excursions
Llicència federativa
Enllaços
Contacte

Arxiu històric
Memories anuals
Butlletí El Cim
Antiga web 1981 - 2011

Entitat membre de la
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

Actualització:
14desembre2011

Presentació
Benvinguts/des al nou web del GECT. Som una entitat federada fundada al 1980, dintre la tradició de l'excursionisme clàssic català, sense ànim de lucre, de caire amateur, altruista i no competitiu, amb seu social a Puigpelat (Alt Camp) CATALUNYA.

L'Ermitatge de les Virtuts

EL TERME DE SAMUNTÀ

Documents del segle XIII feien menció al poble de Samuntà com al conjunt de masies de la vasta i accidentada rodalia que limitava amb els termes de l'Albiol i Mont-ral i pertanyia al d'Alcover. Al segle XIV comptava amb unes catorze cases segons es desprèn d'una escriptura de poders feta el 9 de juny de 1355 en la que el conjunt de caps de cada casa, pledejaven contra els homes d'Alcover per les obres i els ornaments de l'Església d'aquesta vila de la qual tots aquells també n'eren parroquians. Val a dir que el poble de Samuntà no va poder arribar mai a la categoria de parròquia, ni tan sols va merèixer una Església amb fonts baptismals, per això tenien el dret a pledejar sobre els ornaments i les obres de la d'Alcover com a parroquians d'aquesta. Tot i això, en la pràctica els masovers escampats pel terme es feien feligresos de Mont-ral o l'Albiol, segons la situació de la masia que habitaven.

El terme de Samuntà, pertanyia a la jurisdicció senyorial del Comtat de Prades, els senyors dels quals hi posaven un batlle com en els altres poblats del seu patrimoni feudal.

3

El poble esdevingué en partida rural d'Alcover situat vers els termes de Mont-ral, l'Albiol i la Plana, marcat en les cartes geogràfiques de Catalunya editades per Tomàs López al 1776. Un document que tracta sobre l'Ermitatge de les Virtuts es refereix a la condició topogràfica d'aquell accidentat territori *“amb ses vallades i turons, aragalls i raconades, obagues i barrancs, tots ombrejats, a l'edat mitjana, per les espesses boscúries d'una selva verge, a bon segur que brindava pregones delicioses per a aquells anacoretas mitgevals que cercaven devotament l'ombra de la solitud. Els cingles escabrosos i els fantàstics barrancs de l'entorn de la Glorieta, encara avui(*), ens permeten formar una idea bastant exacta d'aquells paisatges solitaris que en temps pretèrits amagava l'antic terme de Samuntà”*

LA VALL DE RASCAÇ

Dins del deliciós territori que s'acaba de descriure, hi havia un punt en la pregona que s'anomenava la vall de Rascaç o la vall rasquera on hi havia una roca hospitalària coneguda des de la meitat del segle XIV amb el nom de la Roca de la Virtut, situada al terme d'Alcover i sota la jurisdicció parroquial de l'Albiol. L'existència d'anacoretas en aquell lloc, és ben documentada i sembla que de molta més antiguitat de la que apareix als documents. Del text es dedueix que al primer terç del segle XIV vivien ja una pluralitat d'ermitans en aquella vall, segons un llegat testamentari de Pere Pocarull de Samuntà, parròquia de l'Albiol redactat el 24 de Setembre del 1334 que es referia a 10 ermitans residents en la dita vall. En la mateixa notaria parroquial, apareixen confirmacions testamentàries d'altres veïns per el 1342 que llegaven en favor dels “solitaris” o “beguins”, expressions que es poden interpretar com a ermitans.

LA ROCA DE LA VIRTUT

Entre 1356 i 1358, es va anar formant la congregació eremítica de l'entorn de la Roca de la Virtut formant-se per veïns, forasters i fins i tot un francès obrer de la diòcesi de Beziers. El mecanisme d'incorporació a la vida contemplativa i austera, anava més o menys així: La gent profundament creient, per tal de procurar la salut de la seua ànima, renunciava als seus bens patrimonials o feia donació del producte de la seua venda al senyor Vicari General de Tarragona que mitjançant acta

4

donava fe de la condició d'ermità. Segueix a tall d'exemple part d'un document traduït literalment del llatí:

“Dimarts dia 8 de desembre, davant del dit senyor Vicari va comparèixer Statius, obrer, de la diòcesi de Beziers, i digué que per a procurar la salut de la seua ànima renunciava en poder de dit senyor Vicari totes les coses mundanes i volia fer vida eremítica i obrar totes les coses així temporals com espirituals a honra i glòria de nostre senyor Jesucrist i de la gloriosa benaurada Verge Maria, deixant les vanitats d'aquest mon; i com al seu entendre la vista distreu de fer vida solitària escollí el seu seient en una capella construïda en el lloc anomenat la roca de la virtut, de la parròquia d'Albiol, de la diòcesi de Tarragona, que és un lloc silvestre i de vasta solitud; per la qual cosa el senyor Vicari, atenent a la utilitat de les coses referides, va rebre de dit Statius la seguretat de que portaria aquella vida; el qual Statius inclinat vers la imatge de nostre senyor Jesucrist, posat de genolls en terra, prestà homenatge de boca i mans en poder del referit Vicari, de que estaria en dit lloc, i duria dita vida eremítica com els altres frares que estan allí i que guardaria les dites coses com millor podria, com ho fan els altres frares, de conformitat amb les ordinacions que el senyor arquebisbe concedí als demés ermitans. I per a major fermesa obligà i jurà...etc.”. És a dir, som a 8 de desembre de 1360 i ja consta una comunitat eremítica sobre la Roca de les Virtuts aprovada i reglamentada per l'arquebisbe de Tarragona. Els documents de l'època els anomenen senzillament ermitans de la Vall de Rascaç, sense revelar afiliació a cap ordre eremític. Segurament improvisaren un modest oratori i l'any 1359 ja hi tenien una capella capaç per a les principals funcions litúrgiques tota vegada que l'arquebisbe concedí que per un any poguessin fer celebrar missa en la capella construïda al lloc dit “*la rocha de vertut*”. Aquesta capella apareix documentada a l'any 1370 sota la invocació de santa Maria de la Rocade la Virtut.

En el testament de Ramon Erau d'Alcover fet al 4 de juliol de 1389 la mateixa capella s'anomena de la Benaventurada Maria de la Virtut i finalment en una llicència de 1392 es fa constar com l'esmentada capella estava dedicada a Santa Maria de les Virtuts. Després d'aquest any no s'ha trobat constància documental de l'ermita i aquesta llacuna documental s'interpreta com la fi de la capella dels Ermitans. L'any 1422 es tractà de reconstruir per la aportació testamentaria d'alguns vilatans i sembla que l'obra devia anar avant com consta en el llegat testamentari fet en la notaria parroquial d'Alcover per Clara, muller de Ramon

Berenguer de Llorac en el que consta que la reconstrucció ja s'efectuava “*Item operi armita que ara se fa a la vall de Rascaç 50 sous*”. Amb ocasió d'aquella reforma, sembla que es va entusiasmar el poble i es va moure l'opinió popular a favor de convertir el projecte d'una modesta ermita amb el d'un santuari en tota forma. La construcció fou indubtablement acabada segons ho testifica el text d'una clàusula testamental de 27 d'abril de 1430 i confirmada per un altre testament el 23 d'abril de 1432. Aquesta reconstrucció doncs, marca el començament d'una nova època del santuari marià de la parròquia de l'Albiol.

LA SANTA IMATGE

En l'ermita de la Mare de Déu de les Virtuts, sembla que s'hi ha venerat successivament tres imatges distintes. Del caràcter de la primera no se sap res de cert, es sospita però que fou la imatge de pedra de 85 cm. d'alçària que avui(*) es venera en la parroquial de l'Albiol amb el títol de “Mare de Déu de la Bona Mort”. La sospita es funda en que, al segle XIV, no trobem documentades en l'Església de l'Albiol altres iconografies més que les de St. Miquel i St. Tomàs. La segona imatge es troba actualment al museu diocesà de Tarragona, és una escultura d'alabastre, policromada de 30 cm. d'altura, la qual podria haver substituït a la anterior amb ocasió del renovament del santuari, obrat en 1422.

La tercera imatge, la qual encara avui es venera amb el mateix títol en la Església parroquial de l'Albiol, és una escultura de fusta policromada, de 58 cm. d'alçària i s'ostenta abillada amb vestits de seda. Encara hi ha una quarta imatge i és la de l'almoïner, la qual actualment(*) es guarda a l'Albiol, a la vora de l'altar del Santuari.

EL QUISTORS

(Sinònim de **qüestor**: eclesiàstic encarregat de fer acaptes per obra pia o beneficència)

Al final de la primera època del santuari, apareix en 1443 Fra Pascasi Gavi a qui de part del Cardenal-Arquebisbe, se li concedí unes lletres acomodaticies en les que feia concessió al fidels de 40 dies d'indulgència per estimular als benefactors que ajudessin a protegir aquell santuari. El referit Fra Pascasi era ermità del santuari de les Virtuts i d'altra ermita dedicada a Sant Pere, segons consta en les memorades lletres “... *ermità que és de Santa Maria de les Virtuts de la parròquia d'Albiol i d'altra de Sant Pere que pertany a la parròquia d'Alcover, no molt distant una de l'altra...*”.

Al segle XVIII l'arquebisbe concedia privilegi de vestir l'hàbit d'ermità a Joan Gatell al que, en el nomenament, a tall de curiositat “... *vos concedim llicència, permís i facultat que per lo districte de tres hores al circuit de dita ermita pugueu acaptar per vostra necessària sustentació. Volem emperò que cada mes deveu confessar i combregar en la dita parròquia d'Albiol i resar cada dia al menys una part del Rosari. Dat en Tarragona als 2 de juny de 1757...*”. L'ermità Gatell ja no era cèlibe ni anava abillat amb la indumentària eremítica, sinó que curava del Santuari juntament amb la seua esposa Teresa i els seus fills que heretaren l'ofici del seu pare. Al 1824 encara curaven de l'Ermita els Gatell, en les persones de Joan i sa esposa Antònia Vallverdú.

LA VIDA DEL SANTUARI

L'ermita de les Virtuts, vivia de l'almoïna dels devots que es reduïen als habitants dels pobles de la rodalia i particularment als masovers de Samuntà (*territori delimitat aproximadament per La Plana d'Alcover, Mas den Gomis, Mas del Geperut, Mas de Ferrer, Mas de Pau Oller, Mas de Tinet i l'ermita de les Virtuts*). L'any 1787 l'administrador del

santuari tancava els comptes amb un remanent de 400 lliures, resultat que demostrava que aquella santa casa no estava pas mancada de vida. La manera més important com els feligresos sostenien el santuari era mitjançant llegats testamentaris. Tenien a més una bacina almoïnera en cada església de l'encontorn i encara l'ermità passava anyalment a fer una plega de blat. Altrament comptava amb la protecció dels ducs de Medinaceli. Al l'ermita es celebraven alguns casaments i s'hi celebraven aplecs on els fidels dels pobles hi anaven en processó en distintes ocasions.

L'ADMINISTRACIÓ DE L'ERMITA

Al principi del segle XVII, trobem constituïda una junta administrativa, integrada pel Rector de l'Albiol i dos prohoms de Samuntà. Posteriorment fou constituïda per els regidors del territori, cessió que fou pel senyor feudal de Samuntà en assolir el patronat del santuari. Aquest fet que va ferir la susceptibilitat dels prohoms de l'Albiol. L'any 1791 la discòrdia fou sorollosa i tingueren que prendre cartes el Duc de Medinaceli i l'Arquebisbe de Tarragona i al juliol d'aquell any s'arribà a un pacte entre el Vicari General de Tarragona i el Procurador General del Comtat de Prades que regulava les misses que deurién celebrar-se en l'ermita pel Rector de l'Albiol, el rendiment de comptes en presència del dit Rector amb els regidors de Samuntà i la assignació a despeses i manteniment de les rendes i les almoïnes del santuari.

L'ENDERROCAMENT DEL SANTUARI

L'any 1894 el Rector de l'Albiol en vista de que l'ermita no s'arranjava i estava en estat ruïnós, desteuada, abandonada i utilitzada pels animals que la feien servir d'abric ocasionalment, va donar compliment al decret de la Visita Pastoral feta al juliol de quatre anys abans, disposant que la imatge, el retaule i la resta d'algun valor, fóra traslladat a l'Església Parroquial, quedant abandonat l'edifici del santuari. La causa de l'enderrocament segons explica el mateix Rector, fou la desamortització en força de la qual, es vengueren les terres i l'ermita quedà isolada per manca de qui se'n volgués cuidar. Per altra banda, el nou propietari de les terres es va creure amo de la casa i així que foren traslladats els objectes de culte, va buidar-la de les fustes, teules i tot el que podia tindre algun valor, deixant les parets abandonades a l'acció destructora del temps.

A TALL D'EPÍLOG

Sovint, quan fem sortides al camp, trobem edificis en estat ruïnós i generalment coneguem el nom de l'indret sense cap més pretensió que fer-lo servir com a referència de llocs. Parles amb algunes persones, que lo que saben de l'Ermita de les Virtuts és que està perduda allà per el Glorieta. Ja veieu què simplificació. Això és un element significatiu i alhora un petit tros de mosaic de l'edifici de de la nostra Historia. Aquest treball pretén ser una modesta contribució a ajudar a vore el nostre passat amb perspectiva. La informació ha estat molt resumida, tractant de fer "digerible" la seua lectura, sense cansar de tanta data, nom i transcripcions notariales.

J. Salafranca

() No sé de quan està datada la informació que estic resumint, de manera que quan diuen "avui" o "actualment", poden referir-se a la dècada dels cinquanta o dels seixanta, del segle passat. Les còpies que he aconseguit i que son una de les bases d'aquest article, es feren el 1992 del fons editorial d'un llibre exhaurit.*

PIRINEUS: ASCENSIÓ A L'ANETO PER LA CANAL ESTASEN

Data: 13 i 14 de juny de 2009.

Participants (2): Joan Sentís i Pere López.

Itinerari: Refugi de Coronas, també dit de Pescadors, Barranc de Coronas, Pleta de Coronas, Ibón inferior de Coronas, Ibón del Medio de Coronas, Gelera de Coronas, Canal Estasen, Aneto, Punta Oliveras Arenas, Coll de Coronas, Ibón del Medio de Coronas i Refugi de Coronas.

Hores reals: nou hores.

Desnivell: fins l'Aneto, 1434 m. Acumulat, 1750 m.

El dissabte dia 13 de juny de 2009 sortim el Joan i jo a les set del matí en direcció a Benasc. En tres hores arribem i sense aturar-nos ens dirigim als Plans de Senarta per tot seguit pujar, amb el cotxe, per la pista de Vallivierna fins el Refugi de Coronas, també dit de Pescadors, al que hi arribem prop de les dotze del migdia. Ens canviem i sobre les dotze comencem a caminar travessant el Pont de Coronas.

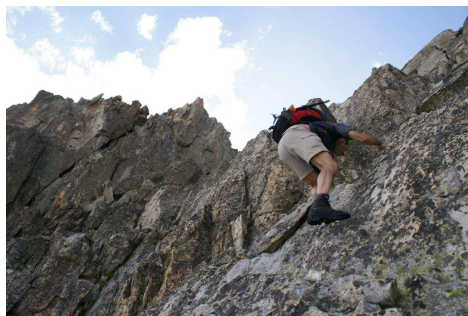
Passem pel Refugi i enfilem amunt pel camí comú a les valls de Coronas, per on pujarem, i la vall de Llosars. Als pocs minuts trobem el pal indicador que senyala les dues valls, nosaltres agafem el camí de l'esquerra que, travessant grans tarteres, puja pel Barranc de Coronas fins la Pleta de Coronas, a la que hi arribem en cinquanta minuts.

En aquest punt mengem una mica i continuem, girant a la dreta en direcció Est, per arribar fins a l'Ibón inferior de Coronas, a on girem a l'esquerra, un altre cop en direcció Nord, per anar a tota cresta fins l'Ibón del Medio de Coronas, a 2.757 m. Lloc on plantem la tenda per passar la nit.

Una vegada plantada la tenda anem a intentar pujar l'agulla de Haurillon de 3.075 m. que es troba a la cresta de Cregüena, prop del Pico Maldito. Després d'una hora de camí ens troben al peu de l'agulla, mirem de pujar pel SO al coll que separa l'agulla de Haurillon de la de Cregüena, no ho veiem clar, donem el tomb a l'agulla i ho intentem pel NE, per la vesant

que baixa del Pico Maldito. Pugem fins a una mica més de la meitat de l'agulla, però veient les dificultats i l'hora que és, decidim rapelar i tirar avall. Tornem a la tenda a on sopem i a les nou del vespre ens disposem a dormir.

A mitja nit ens desperta una tempesta amb llamps i trons com poques vegades es pot sentir. Els trons s'ajuntaven uns amb els altres i tenien una durada entre trenta i quaranta segons, brutal, impressionant. Són les cinc del matí del diumenge catorze de juny, sona el despertador i ens llevem per menjar una mica, prepara les motxilles i cap a les sis del matí sortim en direcció al coll de Coronas. El dia es presenta gris i amenaça pluja. Travessem la gelera de Coronas, la neu està sopa, no ha gelat durant la nit i al damunt ha plogut.

Escalant l'Agulla Haurillon

Primeres rampes de la Canal

A la mitja hora de sortir comença a ploure. Ens posem el gore i tapem les motxilles amb les seves capelines. Continuem amunt i a l'hora i mitja d'haver sortit de la tenda ja som al peu de la canal Estasen, plou però decidim continuar.

Al començament la canal és força dreta, però hi ha una bona traça que ens ajuda a pujar. El perill més real d'aquesta canal és la caiguda de pedres i per corroborar-lo el meu piolet va rebre un impacte d'una d'elles, la sort va estar del nostre costat.

Cap a mitja canal la pendent es suavitza una mica i la pluja també va afluixar. Al capdamunt la canal es divideix en dos, com una y, i nosaltres agafem cap a l'esquerra ja que anem directament cap l'Aneto, sense fer les dues puntes de tres mil metres, les agulles Daviu i Escudier, que es

troben al capdamunt de la canal, però feia mal temps i l'important és sortir el més aviat possible.

A l'esquerra es veu la branca que puja a l'Aneto, al mig canal Petit Black a l'Agulla Daviu i la dreta branca que puja a l'Agulla Escudier. Al arribar a dalt de la canal girem a l'esquerra, però en comptes de pujar per la cresta, com que hi ha neu i traça feta, donem el tomb a la cresta i pugem directament a l'Aneto.

Hem trigat dues hores i mitja en fer tot el camí, bon horari. No perdem temps, fem fotos i sortim del cim pel Pas de Mahoma, esmorzem una mica a recer, i de baixada cap el Coll de Coronas aprofitem per fer la Punta Oliveras Arenas de 3.292 m.

A mitja Canal Estasen

Aneto 3.404 m

Coronem la Punta Oliveras Arenas de 3.292 m. amb l'Aneto al darrera. Baixem pel Coll de Coronas, i per la gelera agafem el camí de pujada per arribar a la tenda. Pleguem la tenda, recollim tots les coses, i avall pel mateix camí de pujada fins el cotxe, al qual arribem en un parell d'hores.

Fins aquí la nostra història.

Joan Sentís i Pere López

LA PERSISTÈNCIA DE LA NOSTRA MEMÒRIA

Tots sabem que la persistència de la memòria col·lectiva es fa difícil quan es tracta del format paper com fan les biblioteques. Amb els mitjans audiovisuals, la solució és la gravació en cinta, dvd o grans discos de memòria les pel·lícules, programes emesos i la música. Però Internet planteja nous reptes, alguns d'ells no solucionats. Pel què ens afecta, la modèstia del nostre Grup ens pot portar a pensar en l'escassa rellevància pública de les nostres activitats excursionistes, que sembla que no tinguin interès per ningú més que per nosaltres, que les fem i en gaudim.

Tot i així, existim, tenim un butlletí quadrimestral des de 1993 i una pàgina web des de 2001. Pel que fa al butlletí de paper, tot i ser una publicació interna no registrada, des del principi vam repartir-ho, a més dels socis, a la federació (FEEC), a la Biblioteca de Catalunya i al Servei General d'Informació de Muntanya (SGIM), organisme que aplega un dels majors fons informatius sobre muntanyes. Fa uns mesos vam rebre una comunicació del SGIM, reclamant-nos 5 exemplars que no els havien arribat, per així disposar de la nostra col·lecció completa. Així ho vam fer. El Centre Excursionista de Catalunya (CEC) té des de fa anys un arxiu dels butlletins digitals que les entitats excursionistes del país emeten als seus socis i que, donat que un correu electrònic és un element bastant efímer, pretén conservar pel futur. Així ha passat amb el nostre CIM, que ha passat a format digital i que aquesta institució conserva.

La Biblioteca de Catalunya, com a responsable de compilar, processar i difondre el patrimoni bibliogràfic de Catalunya, porta a terme el projecte PADICAT (Patrimoni Digital de Catalunya). Aquest consisteix a capturar, processar i donar accés permanent a tota la producció cultural, científica i de caràcter general catalana produïda en format digital. En definitiva, l'objectiu és arxivar el web català. El projecte, iniciat el juny de 2005, ha comptat amb la col·laboració tecnològica del Centre de Supercomputació de Catalunya i amb el suport de la Secretaria de Telecomunicacions i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya.

A l'abril de 2010, la nostra web va ser proposada i acceptada al PADICAT i ja té un lloc en la memòria digital que serà preservada pel futur. Ens en podem enorgullir.

Lluís Díaz

EXCURSIONISME, LA NOSTRA AFICIÓ

Enguany el Grup Excursionista del Camp de Tarragona ha acomplert el seu trentè aniversari, inexorablement el temps transcorre amb obstinada rapidesa posant en evidència la nostra efímera existència. En els passats mesos hem celebrat diversos actes commemorant aquest esdeveniment. A finals de l'hivern passat el 30è Pessebre; durant la primavera i l'estiu el 17è Camí de l'Aigua, les Projeccions Audiovisuales, el sopar dels 30 anys i l'exposició del Arxiu Gràfic; per la tardor el 13è Tomb de Tardor; i tancant el cicle, al inici d'aquest hivern el 31è Pessebre.

Prement com a referència els trenta anys de la nostra Entitat i tenint en compte els nombrosos avenços tecnològics apareguts durant aquest període, ens sembla adient de modernitzar-nos tal com ens ho explica a l'article "La Nova Web" d'aquest butlletí, el nostre company Lluís Díaz, que a més de ser soci cofundador del Grup i responsable de la secretaria des del principi, sempre vetlla perquè estem al dia, però mantenint l'esperit arrelat en els orígens i la història de l'excursionisme tradicional.

Ara a l'inici d'aquesta nova etapa ens fa il·lusió recordar en unes breus pinzellades aquest excursionisme tradicional en que s'hi sentim tant identificats. Els orígens els trobem a Europa a partir de la segona meitat del segle XIX dins el moviment intel·lectual del romanticisme, en el qual s'abandonen molts conceptes clàssics de la vida i del món i es va cap a la recerca d'una perspectiva més espiritual i idealista, amb certa tendència cap a lo sentimental i altruista.

En el si d'aquest moviment apareixen les primeres associacions excursionistes: El 1857 l'Alpine Club Anglès, el 1862 el Osterreichischer Alpen de Viena, el 1863 el Club Alpí Suís, el 1868 el Club Alpí Italià i el Deutscher Alpenklub de Munic, el 1873 el Club dels Carpats a Hongria i el 1874 el Club Alpí Francès.

Impregnat d'aquest ambient, es va fer realitat el ressorgiment literari i cultural català, que a més d'atendre als aspectes literaris també tenia en comte els científics, històrics i de la Natura. L'any 1876, sorgeix a Barcelona l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques i al 1878 l'Associació d'Excursions Catalana, escissió de la primera que en el 1890 hi va retornar quedant novament com única associació, el Centre

Excursionista de Catalunya, primera Entitat Excursionista de la Península, que encara perdura en els nostres dies.

En el Camp de Tarragona, les entitats pioneres i les més importants d'aquella primera època, ordenades cronològicament, foren: L'any 1883 la Delegació Tarragonina de l'Associació d'Excursions Catalana. L'any 1884 l'Associació Catalanista de Reus. L'any 1895 la Secció Excursionista de l'Ateneu Tarragoní de la Classe Obrera. L'any 1901 la Secció Excursionista del Centre de Lectura de Reus. L'any 1915 l'Agrupació Excursionista de Reus. L'any 1917 la Secció de Muntanya del Reus Sportiu. L'any 1922 el Grup Excursionista Tarragoní que l'any següent canvià la seva denominació social per la de Grup Excursionista Muntanyenc. L'any 1929 la Agrupació Excursionista Ginesta de Tarragona. I l'any 1930 la Secció Excursionista de l'Escola del Treball de Valls.

Després d'aquets memorables inicis, a tota Catalunya varen sorgir nombroses associacions excursionistes que pels vols de l'any 1920 s'aplegaven i coordinaven en la Lliga de les Societats Excursionistes de Catalunya, que en l'any 1930 es convertiria en la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, la FEEC, que actualment continua essent l'òrgan que les agrupa y coordina amb la FEDME. I a nivell europeu i mundial amb la ERA o Federació Europea de Senderisme i amb la UIAA o Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme.

15

A partir de l'any 1936 els enrenous polítics i civils varen col·lapsar les llibertats i a més de les greus conseqüències immediates es varen generar uns anys de carestia i total precarietat en els que el lleure quedava relegat al futur.

En la dècada dels anys quaranta algunes entitats excursionistes dels primers temps reeixiren i també n'aparegueren algunes de noves. Recordem sucintament: A Valls la Secció de Muntanya de la Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola de Mestria Industrial. A Reus l'any 1944 la Secció Excursionista del Club Natació Reus "Ploms", l'any 1947 l'Associació Excursionista de Reus, l'any 1948 la Secció Excursionista del Centre de Lectura de Reus i l'any 1950 la Secció Excursionista del Club de Futbol Reddis. I a Tarragona l'any 1949 el Grup Excursionista Muntanyenc i la Agrupació Excursionista Ginesta, que en l'any 1972 es fusionaren creant el Centre Excursionista de Tarragona.

Durant els anys setanta molts de nosaltres pertanyíem a aquestes entitats i ens iniciàvem en l'excursionisme tradicional del nostre país. Érem una generació de joves intrèpids, certament agraciada per l'estabilitat i bonança econòmica aconseguida pels nostres pares a base de molt de treball i sacrifici. Varem rebre una bona formació, mentre aconseguíem treball, recursos i temps de lleure. Tot això ens va permetre gaudir dels valors del excursionisme adormits durant els anys de jou i privacions.

Realitzant aquesta activitat amb constància, tant individualment com en companyia, d'una part ens va modelar la trajectòria i el tarannà i per altra banda ens generà consciència de grup i amistat. Durant l'any 1980 una munió de ben avinguts amics, pertanyents a diferents entitats, teníem molt clar que volíem compartir un projecte comú i a finals del mateix any creàvem el Grup Excursionista del Camp de Tarragona (GECT), entitat independent, que va aconseguir de la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya la ratificació definitiva dels seus estatuts en el mes de maig de 1988, data en que quedà oficialment integrada a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

Degut a que els socis de la nostra entitat provenim de diferents ciutats i pobles de l'Alt Camp, Baix Camp i Tarragonès, sempre va prevaldre la idea de que la Seu del Grup defugís de ciutats i cerqués un poble a mig camí de tothom. Durant els primers deu anys el lloc escollit fou El Morell,

16

però a partir dels anys noranta es traslladarem definitivament a Puigpelat, ocupant tant real com simbòlicament el centre del Camp de Tarragona.

Les activitats promogudes durant aquets trenta anys han estat moltes i variades i les podem sintetitzar:

- Activitats divulgatives: Exposicions, Arxiu Gràfic i Projeccions pròpies.
- Butlletí informatiu El Cim, de periodicitat quadrimestral iniciat el febrer de 1993.
- Creació y manteniment de la pàgina Web de Grup: www.gect.cat
- Excursions: Realitzades més de cinc-centes comptant les tradicionals anteriorment referides i les organitzades oficialment per territori Català i Peninsular sumant totes les especialitats practicades: Ascensions, Senders, Ferratas, Raquetes, Esquí, Bici i Barrancs.
- Expedicions: 48 realitzades per muntanyes i serralades de tot el món: Atlas, Höggar, Kilimanjaro, Andes, Alps, Dolomites, Càucas, Himalaia i Altai. Recorrent els països: Argèlia, Argentina, França, Índia, Itàlia, Jordània, Marroc, Rússia, Suïssa, Tanzània, Xile.
- Manteniment de senders gestionats pel Comitè Català de Senders: trams de GR7, GR92 i GR172 i sencers PR-C17, PR-C87 i PR-C159.
- Col·laboració amb la FEEC per l'organització de marxes, excursions i campaments de caràcter general.

Per acabar aquestes ratlles dedicades a la nostra afició, recordem que actualment l'esport de l'excursionisme és un dels més practicats a casa nostra, segons les darreres estadístiques publicades per la FEEC, el nombre d'Entitats que la integren és de 394, que en total compten amb 70.000 socis, dels quals 35.000 disposen de llicència federativa.

Antoni Coll
President del GECT

17

PLA DE LLICÈNCIES FEDERATIVES 2012

A continuació passem a remarcar alguns dels detalls d'aquest nou pla de llicències i assegurances.

- Cal tenir present que la validesa de la llicència de 2011 expira el 31 de desembre del 2011.
- La llicència del 2012 serà vàlida a partir de l'1 de gener encara que s'hagi expedit abans.
- En el domicili del federat no és recomanable posar apartats postals o polígons industrials, a efectes de possibles comunicacions i trasllats en cas d'accident.
- Com a novetat destacar que les modalitats C1 i C2 s'han unificat en C i l'àmbit geogràfic d'Espanya, Portugal, Andorra, Pirineus francesos i Marroc.

ASSEGURANCES SUB-18 (17 anys) i MAJORS

Les llicències de les categories **Sub-18 i Majors** estan contractades directament des de la FEEC amb VidaCaixa SA.

Categoria **Sub-18**: Federats de 17 anys. Amb **modalitats: A, B, C i D**

Categoria **Majors**: Dels 18 en endavant. Amb **modalitats: A, B, C, D i E**

ASSEGURANCES MENORS DE 16 ANYS (inclosos)

L'assegurança esportiva per a menors de 16 anys (inclosos) a l'igual que l'any passat, està subvencionada, i oferta per la UFEC i la companyia MAPFRE.

Segons la normativa del Consell Català de l'Esport serà **imprescindible el número de CATSALUT** per tramitar aquestes llicències, **encara que siguin funcionaris amb altres mútues.**

Tothom té dret a una TARGETA SANITARIA INDIVIDUAL, que es pot tramitar als CENTRES d'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA (CAP) fent la corresponent sol·licitud.

En el cas de MUFACE, MUJEJU e INFAS o altres, serveix per IDENTIFICAR-SE davant la sanitat pública, i també per acreditar-se personalment davant d'altres entitats, per tant és necessari obtenir el CATSALUT. Podeu informar-vos al número de Sanitat Respon, tel. 902 111 444.

18

 Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada	PLA DE LICÈNCIES I ASSEGURANCES DE LA FEFC SUB- 18 I MAJORS 2012				
	SUB- 18 (17 anys)				
	MAJORS (de 18 anys)				
	A	B	C	D	E
COBERTURES					
Responsabilitat Civil	30.000,00€		30.000,00€	30.000,00€	30.000,00€
Despeses mèdiques					
-Centres concertats	il·limitades		il·limitades	il·limitades	il·limitades
-Centres no concertats a Espanya	600,00€		1.500,00€	6.010,00€	6.010,00€
-Centres a l'estranger	18.030,36€		18.030,36€	18.030,36€	18.030,36€
Mort	6.015,00€		6.015,00€	6.015,00€	6.015,00€
Mort accidental per causa no directa	1.803,04€		1.803,04€	1.803,04€	1.803,04€
Invalidesa	12.025,00€		12.025,00€	12.025,00€	12.025,00€
Despeses de rescat	6.000,00€		6.000,00€	12.000,00€	15.000,00€
Competicions pròpies de la FEFC (segons Llei de l'Esport i Decret 849/1993)	Catalanes i Internacionals		Catalanes i Internacionals	Catalanes i Internacionals	Catalanes i Internacionals
ACTIVITATS COBERTES PER L'ASSEGURANÇA					
Per augmentar les cobertures caldrà fer el canvi a una modalitat superior o tramitar la corresponent ampliació temporal de l'assegurança a través de l'entitat.	Excursionisme (2) Senderisme (2) Marxes (2) (2) <i>excepte en alta muntanya</i> Campaments (2) (2) <i>excepte campaments d'iglús</i>	Les de la B +Alpinisme +Alta muntanya +Bicicleta de muntanya +Canicròs +Campaments d'iglús +Curses de muntanya +Descens de barrancs +Escalada +Espeleologia +Raquetes de neu	Les de la C +Esquí de muntanya +Esquí alpí (pista) +Esquí de fons +Snow-board +Telemarc +Trineu de gossos +Raids de muntanya	Les de la D +Expedicions a: zones polars muntanyes + 7.000 m	
ÀMBIT GEOGRÀFIC DE L'ASSEGURANÇA	Espanya, Pirineus francesos, Andorra i Portugal	Espanya Pirineus francesos Andorra, Portugal i Marroc	Tot el Món excepte zones polars i muntanyes + 7.000 m	Tot el món	
PUBLICACIONS: Vèrtex	No	SI	SI	SI	SI
PREUS ANUALS FEFC	FEFC	FEFC	FEFC	FEFC	FEFC
SUB- 18 (17 anys)	25,30 €	37,60 €	63,50 €	95,50 €	NO
MAJORS de 18 anys	39,60 €	51,90 €	77,80 €	109,80 €	403,30 €
PREUS ANUALS habilitació FEDME					
SUB- 18 (17 anys)	+ 5,60 €	30,90	43,20	69,10	101,10
MAJORS de 18 anys	+ 10,95 €	50,55	62,95	88,75	120,75

Companyia: VidaCaixa, SA

desembre 2011

 Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada	PLA DE LICÈNCIES I ASSEGURANCES DE LA FEFC SUB- 14 I SUB- 17 - 2012			
	SUB- 14 Fins als 13 anys (Modalitat Única)		SUB- 17 Dels 14 als 16 anys (Modalitat Única)	
	COBERTURES			
Responsabilitat Civil	150.000,00 € (màxim anual 300.000,00 €)			
Despeses mèdiques				
-Centres concertats	il·limitades			
-Centres no concertats a Espanya	Només assistència d'urgència a les primeres 24 hores			
-Centres a l'estranger	Fins a 6.015,00 €			
Mort accidental	3.005,06 €			9.000,00 €
Mort accidental per causa no directa			1.875,00 €	
Invalidesa			18.750,00 €	
Despeses de rescat			6.000,00 €	
Competicions pròpies de la FEFC (segons Llei de l'Esport i Decret 849/1993)			Catalanes	Internacionals
ACTIVITATS COBERTES PER L'ASSEGURANÇA	Tots els esports			
ÀMBIT GEOGRÀFIC DE L'ASSEGURANÇA	Tot el Món			
PUBLICACIONS: Vèrtex	No	SI	No	SI
PREUS ANUALS FEFC	FEFC	FEFC	FEFC	FEFC
	3,00 €		5,10 €	17,80 €
PREUS habilitació FEDME				
Sub- 14 = + 1,20 €				
Sub- 17 = + 5,60 €		4,20	10,70	23,40

En cas de mort d'un menor l'assegurança només cobreix 3.005,06 euros.
Veure altres limitacions a la web de la FEFC.

desembre 2011